

סעודת נסך לשמו ולזכרו. באנחות לב נשואוהו לבית מעון לכל חי.
גדל הספר מהנאון דקא'לעוודיע. ינוח על משכבו בשלום ויעמוד
לקיץ היסין בבא.

אחרי אשר ספרנו בקצת שבחי הצדוק אוסף לחידי בני יהודה עוד רב לב בניו האחד תנאן הצדוק מ' אשר נסן בעולם ספר נן עול רב הג' ח' מ' יעקב ישכר אברהם יאנוני בפולין המת יבאנו יבאם. המנהג ברשע עינים, וכשכרון מתנים.

וואסל: — השואת חן לחרב המלל ולהכניח חילך אשר הורדנו
בית הספר אשר עשר חברת המיסענערין בריגאן, חן תחודתה הוצאת
בפנים בכד ערץ ליפארג, גם בעיר וואלך התחנך לרולי הוצעת
בית ליסוד חנעשה בשם אשר גם המלך רשם נציגו בחכה לשלוח
סו ואשר הקדו ומצאו כי ידי חברת המיסענערין בסעל הזה הניאו
מלכת ששה בפקודת המלך רשם, ואם אכן לקל צעקת איתל
ער הויבם מאן אשר היא היתה המלכות שם בא שם המיסענער
ח' ה' והתוכח על העברים מרוע הניאו בנותם מלכת ששה אסנם
השילה השוכתו נשאר מעל יתקוהו היתה למשה נפש, גם בעיר
ששת הוצעת חלון רשום נרול כי סרם בא הצלגון בשם לא
לבס לקל צעקת המרחם הוראים את הנולר רק תאותם כי בנותם
למדות נברה על שלם, אסנם כאשר בא לתם הוצעת חו רובם
נמנוו אחור וגם הם היו ראשונים להוציא את בנותיהם משם, אשר
רואו להרדע עוד בשערי הצלגון אשר סרם היו וכן יעשו כל ער
ד אשר בית הספר הלות נוסדה שם להתחקות על חרבה הות
שואו ברכה מאת ד' וגם אחרי יוסיו לטוב, ומגלילי זכות עלי ואני
סובל

וְיִלְלָנָה — בין תנשים הסציונות — לברכה ולתחלה בסב"ע ראוי יד ושם להאשה רבת הפעלים ויורדת ר' ספרה מלכה לבית ספר ילי, אשר כפרה מבין עריותיה חסה נקמה עורמה באבה בלתי ילי חייה — פעם ילד בספר חסד ויהיה חזק וזאת אם יעסק בליל לרובי צדקותיה ופועליות המשוב, הקרה חזקת אם יעסק יעסקי ספרהלת רבו בכל זאת קמה כל יסיה עלי נדיבות ובתרה הצדקה, היא היתה אם לילחוסים עוררה וחוסנת לאלמנות משגב לרדן ערבים השביעה להם ועורסים הלבשה בנה, ביתה פתח סרי שבת בשבת, אלו ילד שלחנה כחשמה עשר אנשים אבל נשכילה ללכת הצעני עם אלהים: ליל תתחלה: כרובי חסידה, וכל חסידה, אך ביום מותה פר חלום הלום את פני מעלי מותה

עבד דראם ולחבד את עבדות השחורים (נענעל) ובשנת 1792 התחילה ברעית בית סוהר התחתון – אף כי ברובא לא מיכר – כי בספר בריטאניא עם עבדים יחדל. אסנס בשנת 1833 תורץ הבתי ועד לקום ולקבל עליהם 'לחל' ולא יעבד כי בחקלונות ובריטאניא לא דאח ולא ימצא עוד שיעבד וספר עבדים וזה רק התמו: כי כל עבד לא 'חל' להשיג את חופשו מרס יעבד וזהו הטרד (עורניצניא) לעבד 'בית ארבע שנים ולקבל חסדה' עם הטרדעס אדני העבדים נתון הסבה עבור יציאת העבדים סף עזרים מילאנען ליגרות שערדינע.

הנה יק- כי בעלי הערכים בעצמם הגידו או רצתם וגלו את הסכם
מעל הערכים סוגר והסדר המוגבל נחשבו או הערכים חופש נספר
לחודש אוניטט שנת 1888 ומספר מפקד הערכים אשר השינו
עלה למד 899,000 נפש אדם.

בנות החרושה השחולה מסללת בריאנות לבוא בקשר ברוח עם אדירי חים לסען כולם כאחד היתה מעצה ובמעשה לשום פעם ללמדת העברים בעוד לא חוששן לתב הרחץ פי סחורי העברים לשוודר הים והתכלית הזאת נתנו ידם וישפדו מכתם גם

במילים ואולי מחמת רגז וקצף נהפך עמך לחיב חדח. ותסתני מאוד כחבת אתה אחד מבני עידנו דברים כאלה שלא היו בעולם.

ואתה בעל הלבנון במוכך חפנה לי מקום במכתבך להודיע ברכים
האמת אשר אני לך

הקמין חוד בבמהר'ר רפאל פונטיזיוס

מלסמן. — אסור ד' ליהאיו וכו' ובריתו להודיעם, אחרי אשר
סילחו על התבונן דבר אתרונא קדושה — וכו' יצא להדור אחרי אסור ראש
לדור אינא הגח' אבר'ק אקוונא גר' — אולם לבלי אחי כסלש את
עזרתי אספדה קבל עם אשר קרה אצלי בשנת העברת אש מעדו התקופה
באתרתי קדושה, ואך אשר צעקו עלי בני עירי כי אשר קדשו מפודים
וישים מהם — ואף כי שונא חדשים אביו וסירלא באפי דברי האנן
הצדק ג' בעל חסד, החדש אסור בכל מקום" בכל אחי רוב
ההעברת וזה כשנתיים אשר — אתרתי קדושה היו גרועים ביותר שפעמי
לסלס ולקתי מן אתרתי קדשו, פחתתי את התיבה ומצאתי אתרתי גדול
מסירה וזה עלי' דרות בריו בתוך עור' החצון כחמסנת שחי וערב; ודי
עני' עשתה אותו? אם לא ירי תרביסן ואשר יצילו את כספנו לסען חומק
לשום ואת' לנצח' וללע' — ואחרי עם מוכ גרנתי עוד אתרתי אחר קמן
מספצתי החוב בתוכו במקום הפסא עץ גרתי (שופעל) לסען אשר עץ
הגרתי יתראה דוק כפסא — וסוה יתבוננ' עם ד' אך סוד ד' ליהאיו —
אשר אסור אתרתי קדוה ואן — לסמן על' תחית הבוקסן, וחוקתם.
החשופים תבוא ברית מוב. דברי עמ' לעד' ה' מוקדם ומסלסן כערים.
סשה יהושע בינאיוס חנה ע' מלסמן (מבארנר)

מאריאמל * — חשך וערפל כמו את שם עיר מאריאמל כהלכת מעל ראשה עמדת מכובדת כיום כ"ד אדר, ה"ה הרב ה" הצדיק ה"ה ח"ב"ם יתורה ל"ב ו"ל"ה אחרי הולדת ד' אהרוב בפמאבות ד' ירחים ח"ה חנוך עמי לחייו הון נפשנו נגדה וא לכל עם ד' עיר מאריאמל אבסר תהללשן אדרה יאמן לה תמורה נאבדה סאתן אין ד' באר וד' יד' עולה על ה"ה צדקתה מעצוריו ע"ם עולת רותו א"ה אהלים נבשנת ע"ה שנה לימי חייו חשך עצמו מתענות החיים נבדולות לא הולך יקרב לחסדים שנה עבר ברוח נוסבה עת עיר דיע וחזק כי רב לעדה עבר הוא לת"א ארזן לא אפונה כי הרב אשר יסלא מקובו קח שבעתים סתקלה אבל ס"ה בלתי סק כי צדיק כזה לא ישער כבוד גדול נעשה לו כבודו הנהיגו נסרו על נסנו והעשנים במלאכה שבחו סמאכסם, אשר הובאה לכח"ס נתינו עליו ספר הרב מ"ס מ"ס וכל העם

ע"פ סברה האחרת הממנה את לבית בדקושים עד היום -- חמור ל

ואיסות ואשיות אשר יתל בת כדורות האחרונים ויהיה בזה לנב עסיס.
במבט נאור תורה לעס ברישניא סכל וחכב ארס הנביל בצלם אלוקים
אזיבס את ריב כבוד וחופש הארס אל חסר על כל עסל ותלאה,
קטבות נרבה הויה רצין אשר יעלעל על מוכב צדקס ואת יעסוד לעד.
סכל לבב אדור חיל ולא שסר לב לכל קסעצוריס הרביס אשר נגבו לעד.
לשנן בדרך המארה לו מן הארס חוה אשר רבות פססס סטורו עליהם
נודרד נפשות ועוסיס סחורה סמנה וקין סכבר פססס ויכסבו אולם
נכחש לכל שיקן וססס השוב, אך הגוי הגדול חוה עשו כללי חת ונאור
במבטו סכל צדקת ואת עשית גדולתו הנצרות ופעל הדיב לעצור כעד
דעה אשר אין כסוה ברשעות לבב בני ארס, וכסאו מן עתה יעסוד
נערך וקיס וקבל עליו את המלחמה נגד העצרות לחוב קדוש ונאמן
יסאל אותו סכל לבבו, נפשו וסאורו. לבן כבורו לפני יתולך ססר
ססל דאו סכל עסל מל המסלכות והידידות הנאמדות ו¹ יגילה פססס
לכרס לכרס אורי המרעות המעורות חרית כעסו אורי ואייס חרסס.

עוד בשנת 1772 נתן החוק מבית המשפט בבריסאנא: כי כל
זכר הנזון חפשי אך בחצינו כף רגלו על ארמת אנגליא. בשנת 1787
צא למעל דבר חוק וברית האינסטיטוציאן אפריקאן אשר הויל על עצמו

[illegible]